

EUROPAPARLAMENTET

2004

2009

Plenarhandling

A6-0241/2009

3.4.2009

BETÄNKANDE

om en förnyad social agenda
(2008/2330(INI))

Utskottet för sysselsättning och sociala frågor

Föredragande: José Albino Silva Peneda

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	19
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR EKONOMI OCH VALUTAFRÅGOR	21
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR MILJÖ, FOLKHÄLSA OCH LIVSMEDELSSÄKERHET	24
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR KULTUR OCH UTBILDNING	27
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR KVINNORS RÄTTIGHETER OCH JÄMSTÄLLDHET MELLAN KVINNOR OCH MÄN	30
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	36

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om en förnyad social agenda (2008/2330(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 2 juli 2008 om en förnyad social agenda (KOM(2008)0412),
- med beaktande av sin resolution av den 18 november 2008 med rekommendationer till kommissionen om tillämpningen av principen om likalön för kvinnor och män¹,
- med beaktande av sin resolution av den 22 oktober 2008 om de utmaningar som kollektivavtal möter inom EU²,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 2 juli 2008 om ett förnyat engagemang för det sociala Europa: förstärka den öppna samordningsmetoden för socialt skydd och social integration (KOM(2008)0418),
- med beaktande av sin resolution av den 3 februari 2009 om icke-diskriminering grundad på kön och solidaritet mellan generationer³,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 2 juli 2008 om ickediskriminering och lika möjligheter: ett förnyat engagemang (KOM(2008)0420),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 november 2008 om en ekonomisk återhämtningsplan för Europa (KOM(2008)0800),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 oktober 2008 om bättre balans i livet: ökat stöd för att göra det lättare att kombinera arbete och familj (KOM(2008)0635),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 12 oktober 2006 om de offentliga finansernas hållbarhet på lång sikt i EU (KOM(2006)0574) och parlamentets resolution av den 20 november 2008 om framtiden för socialförsäkringssystemen och pensionerna: deras finansiering och trenden mot individualisering⁴,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 17 oktober 2007 om modernisering av det sociala skyddet för ökad social rättvisa och ekonomisk sammanhållning: en satsning på aktiv integration av de personer som befinner sig längst bort från arbetsmarknaden (KOM(2007)0620) och parlamentets resolution av den 9 oktober 2008

¹ Antagna texter, P6_TA(2008)0544.

² Antagna texter, P6_TA(2008)0513.

³ Antagna texter, P6_TA(2009)0039.

⁴ Antagna texter, P6_TA(2008)0556.

om främjande av social integration och bekämpning av fattigdom, inbegripet barnfattigdom, inom EU¹,

- med beaktande av rådets rekommendation 92/442/EEG av den 24 juni 1992 om gemensamma kriterier för tillräckliga resurser och socialtjänstförmåner i de sociala trygghetssystemen²,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 27 juni 2007 om gemensamma principer för ”flexicurity”: fler och bättre arbetstillfällen med en kombination av flexibilitet och trygghet (KOM(2007)0359) och parlamentets resolution av den 29 november 2007 om gemensamma principer för ”flexicurity”³,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 25 juni 2008, ”Tänk småskaligt först: En ’Small Business Act’ för Europa” (KOM(2008)0394),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 februari 2007 om kartläggning av den sociala verkligheten – delrapport till Europeiska rådets vårmöte 2007 (KOM(2007)0063) och parlamentets resolution av den 15 november 2007 om kartläggning av den sociala verkligheten⁴,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 24 maj 2006 om anständigt arbete för alla – EU:s bidrag till agendan för anständigt arbete i världen (KOM(2006)0249) och parlamentets resolution av den 23 maj 2007 om anständigt arbete för alla 5,
- med beaktande av sin resolution av den 13 oktober 2005 om kvinnor och fattigdom i Europeiska unionen och den definition av fattigdom som ingår i denna⁶,
- med beaktande av sin resolution av den 17 juni 2008 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om Europeiska året för bekämpning av fattigdom och social utestängning (2010)⁷,
- med beaktande av sin resolution av den 13 oktober 2005 om kvinnor och fattigdom i Europeiska unionen⁸,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna⁹, framför allt dess bestämmelser om sociala rättigheter, och av artikel 136 i EG-fördraget,
- med beaktande av kommissionens grönbok av den 22 november 2006 om en modern arbetsrätt för att möta 2000-talets utmaningar (KOM(2006)0708),

¹ Antagna texter, P6_TA(2008)0467.

² EGT L 245, 26.8.1992, s. 46.

³ EUT C 297 E, 20.11.2008, s. 174.

⁴ EUT C 282 E, 6.11.2008, s. 463.

⁵ EUT C 102 E, 24.4.2008, s. 321.

⁶ EUT C 233 E, 28.9.2006, s. 130.

⁷ Antagna texter, P6_TA(2008)0286.

⁸ EUT C 233 E, 28.9.2006, s. 130.

⁹ EGT C 364, 18.12.2000, s. 1.

- med beaktande av kommissionens grönbok av den 18 juli 2001 om främjande av en europeisk ram för företagens sociala ansvar (KOM(2001)0366) och kommissionens meddelande av den 22 mars 2006 om genomförande av partnerskapet för tillväxt och sysselsättning: göra Europa till ett kompetenscentrum för företagens sociala ansvar (KOM(2006)0136) samt sin resolution av den 13 mars 2007 om företagens sociala ansvar: ett nytt partnerskap¹ ,
- med beaktande av sin förklaring av den 22 april 2008 om avskaffande av hemlöshet² ,
- med beaktande av FN:s internationella konvention om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter från 1966,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och yttrandena från utskottet för ekonomi och valutafrågor, utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet, utskottet för kultur och utbildning och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A6-0241/2009), och av följande skäl:
 - A. Den största negativa konsekvensen för EU av den rådande finansiella och ekonomiska krisen kommer att vara en dramatisk ökning av arbetslösheten, vilken kommer att drabba de mest utsatta grupperna i samhället hårdast. Ökad arbetslöshet medför ökad fattigdom och ojämlikhet i fråga om hälsa, liksom utanförskap, brottslighet, osäkerhet och otrygghet.
 - B. Frånsett den rådande krisen har EU redan ställts inför problem på grund av en svag ekonomisk tillväxt, en explosiv demografisk situation och svårigheten att leva i en allt mer globaliserad världsekonomi.
 - C. Under 2007 hade 15,2 procent av EU-medborgarna mellan 18–24 år slutat skolan i förtid.
 - D. Sysselsättning är fortfarande inte någon garanterad väg ut ur fattigdomen för många människor i EU, där åtta procent av alla arbetstagare befann sig i riskzonen för fattigdom 2006.
 - E. Under 2006 befann sig 16 procent av EU-medborgarna i riskzonen för fattigdom. Barn, familjer med många barn, ensamstående föräldrar, arbetslösa, funktionshindrade, ungdomar, äldre, etniska minoriteter och migranter är särskilt utsatta.
 - F. Kvinnor löper fortfarande större risk att hamna i fattigdom än män på grund av aspekter som sin ekonomiska beroendeställning, löneklyftan mellan kvinnor och män på arbetsmarknaden och överrepresentationen av kvinnor i låglöneyrken. Denna situation ökar risken för att fattigdomen ska föras vidare till nästa generation.
 - G. Prisökningarna de senaste åren har haft en avsevärd effekt på hushållens ekonomi och påverkat utsatta samhällsgrupper i oproportionerlig utsträckning.

¹ EUT C 301 E, 13.12.2007, s. 45.

² Antagna texter, P6_TA(2008)0163.

- H. Flera undersökningar (till exempel Russell Sage-stiftelsens "Future of Work Research") har visat att var fjärde person som arbetar i de mest utvecklade länderna snart kan vara låginkomsttagare och löpa större fattigdomsrisk. Låglöneyrken tycks ha många gemensamma drag eftersom de ofta tar formen av särskilda anställningsförhållanden med lågutbildad arbetskraft, deltidsarbetare, kvinnor, invandrare och unga arbetstagare, som är mer utsatta. Det finns en tendens att låglöneyrken förs vidare från generation till generation och begränsar tillgången till god utbildning, god hälsovård och andra grundläggande levnadsförhållanden.
- I. I artikel 2 i EG-fördraget fastställs det att jämställdhet mellan kvinnor och män är en av EU:s grundläggande värderingar.
- J. EU står inför en demografisk förändring som framför allt utgörs av en ökning av den förväntade livslängden och låga födelsetal, även om vissa länder visar tecken på att bryta den sistnämnda utvecklingen.
- K. Den demografiska förändringen förväntas leda till en fördubbling av försörjningsbördan för äldre till år 2050 vilket får konsekvenser för framför allt befolkningens fysiska och psykiska hälsa.
- L. Europaparlamentet välkomnar kommissionens demografirapport från 2008 "Att uppfylla sociala behov hos en åldrande befolkning" (SEK(2008)2911), där kommissionen lyfter fram den avgörande roll som informella omsorgsgivare spelar i samhället. Parlamentet uppmanar kommissionen att beakta de starka sociala argumenten för att uppmärksamma omsorgsgivare i utformningen av framtida politiska program.
- M. Finanskrisens effekter på den reala ekonomin är inte helt kända, men det kommer att bli omöjligt att nå målet att skapa fem miljoner arbetstillfällen i EU mellan 2008 och 2009. En ekonomisk recession kommer att leda till högre arbetslöshet och med säkerhet ökad fattigdom och innebära utmaningar för den europeiska sociala modellen.
- N. Den allt djupare finansiella och ekonomiska krisen orsakar ökande arbetslöshet och osäkerhet, vilket gör att den sociala sammanhållningen i EU utsätts för betydande påfrestningar med sociala klyftor och spänningar som följd i många medlemsstater.
- O. EU har åtagit sig att uppnå målet om en socialt och miljömässigt hållbar utveckling, och de möjligheter till nya arbetstillfällen som kan uppstå till följd av detta åtagande bör utnyttjas fullt ut.
- P. En social dialog kan vara viktig för att ta itu med den förtroendekris som förvärras av finanskrisen eftersom många människor i samhället är rädda för framtiden. Samma uppmärksamhet måste också ägnas dem som redan är utestängda och vars situation försämras på grund av den aktuella krisen.
- Q. EU:s mer interventionistiska institutionella arrangemang, som utmärks av ett visst mått av omfördelning av inkomsterna, och den gemensamma idén om en "europeisk social modell" har en positiv effekt på arbetslivets kvalitet för miljontals män och kvinnor i de mer missgynnade segmenten av våra arbetsmarknader.

- R. Respekt för nationella rättsliga ramar och avtalsramar, som utmärks av en balans mellan arbetsmarknadslagstiftning och kollektivavtal som reglerar de modellerna, är en förutsättning för harmoniserade värderingar i en mångfald av olika system.
- S. För icke konventionella anställningsförhållanden gäller inte längre de regler och förfaranden som parterna enats om vid kollektivförhandlingar.
- T. Den förnyade sociala agendan bör grunda sig på principen att en effektiv socialpolitik bidrar till ekonomisk tillväxt och välbefinnande. Detta kan också hjälpa till att återupprätta medborgarnas sjunkande stöd för EU.
- U. Det är beklagligt att den förnyade sociala agendan inte tar upp frågan om rättssäkerheten för sociala tjänster av allmänt intresse.
- V. Stark kritik har riktats mot den förnyade sociala agendans roll och synlighet, bland annat bristen på tydlighet när det gäller dess syfte eller hur den ska följas upp, samt att den öppna samordningsmetodens har fått mindre utrymme i sociala sammanhang.
- W. De europeiska sociala modellerna är en samling av värden i en mängd olika system och ligger i allmänhet inom medlemsstaternas ansvarsområde. Syftet med den europeiska sociala modellen, som anges i fördraget, stadgan om de grundläggande rättigheterna och reformfördraget, måste lyftas fram som EU:s övergripande mål om EU ska kunna infria sina medborgares förväntningar och stilla deras oro. Vid flera av Europeiska rådets vårmöten har målet att utrota fattigdom och socialt utanförskap och behovet av att förstärka den sociala dimensionen i Lissabon upprepats. Misslyckanden och framgångar i den nationella social- och sysselsättningspolitiken påverkar också andra medlemsstater. Därför måste diskussionen om en reform av den europeiska sociala modellen sättas i centrum för denna samverkan mellan EU och medlemsstaterna.
- X. Tillväxt- och sysselsättningsstrategin har inte lyckats minska fattigdomen, som för närvarande uppgår till 78 miljoner personer som lever i fattigdom, och den ökande ojämlikheten måste därför sättas i centrum. EU måste lyckas med att utveckla och uppnå sin och medlemsstaternas målsättning att minska fattigdom och socialt utanförskap och göra framsteg inom viktiga områden där det för närvarande finns indikatorer, om allmänheten ska kunna övertygas om att EU är till för att i första hand tjäna människor och i andra hand företag och banker.
- Y. I flera förfaranden vid EG-domstolen har begreppet ”bestämmelser som är av avgörande betydelse för att skydda den politiska, sociala och ekonomiska ordningen” använts utan att man förtydligat vem som ska avgöra vilka bestämmelser som är av avgörande betydelse för att skydda denna ordning i en medlemsstat.
- Z. EG-domstolen har slagit fast att det inte är upp till medlemsstaten att unilateralt avgöra vad som menas med offentlig politik eller se till att alla de tvingande bestämmelserna i sin arbetsmarknadslagstiftning följs av tjänsteleverantörer som är etablerade i en annan medlemsstat. Det är dock oklart vem som har den behörigheten om det inte är medlemsstaterna.

AA. Det finns ingen tydlig avgränsning mellan underentreprenad som endast omfattar arbetskraft och tvivelaktig handel och tillhandahållande av tjänster som bygger på lagstadgade avtal med verkliga egenföretagare. Skillnaden mellan bedrägerier och äkta civila och kommersiella affärsförbindelser bör uppmärksammas.

Prioriterade åtgärder

Europeiska sociala modeller

1. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att med tanke på den ekonomiska recessionen på nytt bekräfta hur viktigt det är med ett starkt socialt Europa som innefattar en hållbar och effektiv social- och sysselsättningspolitik. Kommissionen uppmanas att utarbeta en långtgående socialpolitisk agenda för perioden 2010–2015.
2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en enhetlig politisk plan för anständiga arbetsförhållanden i linje med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
3. Europaparlamentet understryker betydelsen av att föra upp skapandet och främjandet av arbetstillfällen högst upp på den sociala agendan i dessa svåra tider. Parlamentet anser att ökad flexibilitet på arbetsplatserna är viktigare nu än någonsin.
4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att kombinera den förnyade sociala agendan med andra initiativ, till exempel den europeiska jämställdhetspakten, den europeiska pakten för ungdomsfrågor och den europeiska alliansen för familjen, för att missgynnade samhällsgrupper ska få bättre tillgång till sociala förmåner.
5. Europaparlamentet är oroligt att de åtgärder som föreslås i kommissionens meddelande inte är tillräckligt enhetliga för att påverka de nuvarande nivåerna av fattigdom och utanförskap i EU och för att ta itu med de rådande hoten mot den sociala sammanhållningen.
6. Europaparlamentet beklagar särskilt att det i kommissionens meddelande saknas förslag om följande frågor, som krävs för att man ska kunna uppnå en balans mellan ekonomiska friheter och sociala rättigheter:
 - Ett direktiv om grundläggande arbetsrättigheter för alla arbetstagare, oavsett anställningsstatus, för att skydda det ständigt ökande antalet anställda med okonventionella arbetsförhållanden.
 - En översyn av rådets direktiv, åtföljd av ett system för könsneutrala utvärderingar av arbete för att minska löneklyftorna mellan kvinnor och män, såväl inom som mellan ekonomiska sektorer.
 - Ett direktiv om gränsöverskridande kollektivavtal i överensstämmelse med den faktiska gränsöverskridande affärsverksamheten.

7. Europaparlamentet understryker behovet av att vidareutveckla minimistandarder inom arbetsrätten. Parlamentet konstaterar att varken ekonomiska friheter eller konkurrensregler får dominera över grundläggande sociala rättigheter.
8. Europaparlamentet påpekar att socialpolitiken bör omfatta nyckelåtgärder som exempelvis bättre balans mellan kraftfullare sociala rättigheter och friheter, samt åtgärder för att bekämpa diskriminering och främja jämlikhet, modernisera och reformera de europeiska sociala modellerna och förstärka deras värderingar.
9. Europaparlamentet konstaterar att avgränsningen av vad som utgör medlemsstaternas ”bestämmelser som är avgörande för att skydda den politiska, sociala och ekonomiska ordningen” är en politisk fråga och att begreppet bör definieras i en demokratiskt legitimerad process. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att inleda en diskussion med allmänheten för att klargöra vad som utgör dessa allmänna offentlig-politiska bestämmelser och vid behov lägga fram lagstiftningsförslag.
10. Europaparlamentet anser inte att detta är rätt tid att minska de sociala utgifterna, utan att man snarare bör förstärka de strukturella reformerna. Dessutom bör EU stödja infrastrukturen inom medlemsstaternas sociala modeller, bland annat när det gäller sociala tjänster av allmänt intresse, genom att på nytt lyfta fram vikten av allmän tillgång, kvalitet och hållbarhet.
11. Europaparlamentet beklagar att kommissionen inte har säkrat framtiden för de offentliga tjänsterna i EU och den betydande roll som dessa spelar, genom att föreslå ett ramdirektiv om tjänster av allmänt intresse, trots att finanskrisen har visat hur viktiga offentliga åtgärder är för att upprätthålla den ekonomiska aktiviteten och förstärka den sociala sammanhållningen.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett lagstiftningsförslag om att garantera rättssäkerheten för sociala tjänster av allmänt intresse.
13. Europaparlamentet understryker behovet av att hitta sätt att modernisera och reformera de nationella socialförsäkringssystemen för att utrota fattigdomen på lång sikt, särskilt när det gäller skäliga minimilöner, pensioner och hälso- och sjukvårdstjänster. Parlamentet betonar att det finns utrymme för att stärka minimilöne- och pensionssystemens finansiella hållbarhet, liksom hälso- och sjukvårdstjänsternas kvalitet och effektivitet, genom att förbättra deras organisation och tillgången till dem och öka partnerskapet mellan den offentliga och privata sektorn, samtidigt som man respekterar subsidiaritetsprincipen och stöder ökade insatser för att inrätta progressiva skattesystem som kan minska ojämlikheten.
14. Europaparlamentet påpekar att de flesta medlemsstater har system för nationella minimilöner men att det finns flera som inte har det. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att skapa sådana system för att främja social delaktighet samt att utbyta bästa praxis. Parlamentet konstaterar att medlemsstaterna är skyldiga att se till att medborgarna förstår och kan utnyttja sin rätt till socialt stöd där sådant erbjuds.
15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att alla medborgare har tillgång till grundläggande banktjänster.

16. Europaparlamentet framhåller att idrotts- och kulturverksamhet är viktigt för social delaktighet och för att främja personlig utveckling och positiva samhällskrafter samt för att stödja talanger.
17. Europaparlamentet förväntar sig att kommissionen ser till att miljö- och hälsofrågor omgående införlivas i all EU-politik så att man kan säkra en hög hälso- och miljöskyddsnivå i enlighet med EG-fördragets föreskrifter.
18. Europaparlamentet delar kommissionens vilja att utöka den sociala agendan till nya områden men beklagar att miljö alltför ofta beaktas endast i fråga om klimatförändringar. Parlamentet ser positivt på att kommissionen har upprepat sina förklaringar till förmån för en hållbar och koldioxidsnål ekonomi. Dessvärre innehåller kommissionsförslaget inga konkreta åtgärder för att ta itu med miljö- och klimatkrisens sociala och hälsomässiga konsekvenser.
19. Europaparlamentet understryker att extrem fattigdom och det sociala utanförskap som den leder till inte enbart kan beskrivas i ekonomiska termer och siffror, utan att de även måste beskrivas i termer av mänskliga och medborgerliga rättigheter. Parlamentet inser att principen om fri rörlighet för kapital och varor inte i sig kan leda till en utrotning av fattigdom eller kronisk fattigdom (framför allt när den är bestående). Extrem fattigdom berövar de drabbade deras möjligheter och hindrar dem från en verklig delaktighet i samhällslivet eftersom de blir likgiltiga inför sin omgivning.

Social- och sysselsättningspolitiken

20. Europaparlamentet välkomnar förslagen i kommissionens paket för balans mellan arbetsliv och fritid, som lades fram i slutet av 2008. Parlamentet uppmanar kommissionen att avge rekommendationer till de medlemsstater som tydligt släpar efter med målen från Europeiska rådet i Barcelona 2002 om erbjudandet av barnomsorg till 2010. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen att uppmuntra arbetsgivarna att vara öppna inför flexibla anställningsförhållanden, optimera användningen av och kunskapen om informations- och kommunikationsteknik (IKT) och nya arbetsorganisatoriska former för att på så vis främja flexibla arbetstider och möjligheterna att anpassa dem efter företagens, förvaltningarnas och skolornas tider.
21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett förslag om hur man bättre kan förena privatliv, familjeliv och yrkesliv genom att optimera användningen av och kunskapen om IKT och nya arbetsorganisatoriska former, där man beaktar barnens behov och välbefinnande, samtidigt som man främjar ett effektivare anställningsskydd som tar hänsyn till föräldrars och vårdnadshavares rätt till flexibla arbetstider som motsvarar deras behov och med särskild hänsyn till att låginkomsttagare och personer med otrygga anställningar eller arbeten av låg kvalitet ska ha tillgång till sådana system.
22. Europaparlamentet beklagar EU:s och den nationella politikens otillräcklighet inför den växande fattigdomen, framför allt bland barn.
23. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att det finns system för

garanterad minimilön för social delaktighet, i enlighet med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.

24. Europaparlamentet anser att man skulle kunna tackla nya demografiska utmaningar genom att ta itu med situationen för kvinnor som lever i fattigdom med ojämlik och otillräcklig tillgång till mat, bostad, utbildning och lön och som har svårt att förena yrkesliv, familjeliv och privatliv.
25. Europaparlamentet efterlyser effektivare sätt att förebygga och motverka avhopp från skolan med mottot ”skolan lönar sig”. Parlamentet efterlyser även effektivt organiserade utbildningssystem och läroplaner som är anpassade efter morgondagens arbetsmarknad och tar hänsyn till samhällets behov och den tekniska utvecklingen. Skolor som erbjuder en andra chans (Second chance-skolor) samt informell och icke-formell utbildning som har visat sig kunna leda till ett ökat engagemang från ungdomar och vuxna jämfört med traditionella skolmiljöer bör främjas och stödjas i högre grad för att minska antalet avhopp i EU. Parlamentet uppmanar därför till att man äntligen avskaffar alla eventuella orättvisor när det gäller möjligheterna inom utbildningssystemen i EU, framför allt segregerad utbildning på låg nivå som får allvarliga negativa effekter för marginaliserade grupper, särskilt romer.
26. Europaparlamentet insisterar på att det behövs effektivare åtgärder för livslångt lärande och yrkesutbildning som syftar till att göra medborgarna, särskilt de minst kvalificerade, bättre utrustade för att (åter) komma in på arbetsmarknaden på ett smidigt sätt och utan diskriminering och som bidrar till den sociala utvecklingen. Parlamentet anser att företaggaranda, framför allt kvinnors och ungdomars företaggaranda, IKT- och kommunikationskunskaper, finansiella kunskaper och språkfärdigheter bör lyftas fram.
27. Europaparlamentet understryker behovet av att förbättra utbildningen i Europa genom att utveckla processen med att göra medlemsstaternas utbildningssystem kompatibla och jämförbara för att underlätta ett ömsesidigt erkännande av yrkeskvalifikationer och standarder.
28. Europaparlamentet anser att aktiva politiska åtgärder för social delaktighet bör ha stor inverkan på utrotandet av fattigdom och socialt utanförskap, både för löntagare (”arbetande fattiga”) och för dem som inte har ett avlönat arbete.
29. Europaparlamentet framhåller att samarbetet mellan universitet och näringslivet måste främjas eftersom det är viktigt att dessa parter samarbetar och stöttar varandra till gagn för sina egna organisationer, personalen och studenterna. Det bör byggas broar mellan universitetsutbildningar och näringslivet, och företag bör ha möjlighet att komplettera studieprogram, erbjuda praktikplatser, anordna öppet hus-dagar för studenter osv.
30. Europaparlamentet vill uppmärksamma behovet av ett mer balanserat tillvägagångssätt mellan flexibilitet och trygghet och behovet av att garantera skäliga löner, med målet att integrera unga, äldre, kvinnor, långtidsarbetslösa och missgynnade grupper på arbetsmarknaden. Parlamentet föreslår att medlemsstaterna beaktar parlamentets resolution av den 29 november 2007 om gemensamma principer för ”flexicurity” när man inför nationella strategier för ”flexicurity”.

31. Europaparlamentet anser att det är oerhört viktigt att arbetstagarna deltar i företagets beslutsfattande som påverkar deras arbeten och uppehälle, framför allt i tider av ekonomisk och finansiell kris, som ofta resulterar i övertalighet och omstruktureringar. Därför är det välkommet med den nyligen genomförda översynen av rådets direktiv 94/45/EG av den 22 september 1994 om inrättandet av ett europeiskt företagsråd eller ett förfarande i gemenskapsföretag och grupper av gemenskapsföretag för information till och samråd med arbetstagare¹. Parlamentet upprepar sitt krav på att de europeiska företagsrådets funktion stärks ytterligare i enlighet med sin resolution av den 4 september 2001 om tillämpningen av ovannämnda direktiv².
32. Europaparlamentet understryker att social- och sysselsättningspolitiken bör främja skapandet av arbetstillfällen och snabbt kunna aktiveras som ett svar på den rådande finanskrisen. Den bör ge arbeten och möjligheter till utbildning och även minska inkomstbortfall. Parlamentet anser att dessa strategier aktivt bör motivera människor till att söka arbete eller starta egen företagsverksamhet. Medlemsstaterna bör därför överväga överkomliga finansieringskanaler, såsom lånegarantier, sänkta räntor eller arbetslöshetsstöd i form av klumpsummor, och erbjuda möjligheter till utbildning som hjälper arbetslösa att hitta nya arbeten, samtidigt som inkomstbortfallet begränsas. Parlamentet påminner om kommissionens övergripande strategi för aktiv integration som innefattar lämpligt inkomststöd, tillgång till arbetsmarknader som är öppna för alla och sociala tjänster av hög kvalitet.
33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta initiativ som leder till en klar åtskillnad mellan å ena sidan arbetsgivare, verkliga egenföretagare och småföretagare och å andra sidan arbetstagare.
34. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att stödja mödrar genom familjebidrag när barnen är små och att skapa lämpliga ramar för en återgång till arbetsmarknaden, med särskild uppmärksamhet på ensamstående mödrar eftersom denna grupp är särskilt sårbar.
35. Europaparlamentet påpekar att den sociala ekonomin, som en annan typ av entreprenörskap, spelar en viktig roll när det gäller att bidra till en hållbar europeisk ekonomi genom att kombinera lönsamhet med solidaritet. Företag inom den sociala ekonomin behöver en säker rättslig ram. Parlamentet lyfter fram vikten av ideellt arbete på det sociala området, särskilt i kampen mot fattigdom och socialt utanförskap och i stödet av de mest missgynnade grupperna i samhället.
36. Europaparlamentet betonar att inte alla människor kan arbeta och att det för närvarande inte heller finns arbeten åt alla, och framhäver betydelsen av att genomföra rekommendationen från 1992, som bekräftades vid Europeiska rådets möte i december, om att tillhandahålla tillräckliga resurser och socialt stöd för ett värdigt liv, genom att utöka minimilönesystemen till samtliga medlemsstater och höja nivåerna för att garantera tillgång och tillräcklighet.
37. Europaparlamentet anser att utvecklingen av mikrokrediter kan spela en viktig roll för att stödja (långtids)arbetslösa som vill bli egenföretagare. Mikrokrediter har redan varit till

¹ EGT L 254, 30.9.1994, s. 64.

² EGT C 72 E, 21.3.2002, s. 68.

hjälp i många sådana situationer med återinträde på arbetsmarknaden, och detta är förenligt med Lissabonstrategin för tillväxt och sysselsättning. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta fram mer information om möjligheterna att få mikrokrediter och göra den mer lättillgänglig och att aktivt rikta denna information till de samhällsgrupper som skulle gynnas mest och ha störst behov av mikrokrediter.

38. Europaparlamentet uppmanar till främjandet av en starkare koppling mellan genomförandet av ”flexicurity” och en förbättrad social dialog där man respekterar nationella seder och bruk.
39. Europaparlamentet insisterar på att de byråkratiska hindren för små och medelstora företag undanröjs, och uppmanar till fortsatt tillämpning av de principer som föreslogs i kommissionens meddelande om en ”Small Business Act” för Europa.
40. Europaparlamentet erkänner medlemsstaternas befogenheter inom lönepolitiken fullt ut, men föreslår att arbetsmarknadens parter ska diskutera nya lönepolitiska metoder som skulle kunna vända det nuvarande försämrade procentuella förhållandet mellan löner och vinster och medföra att de anställda får en större ekonomisk del av företagets avkastning genom användningen av system som minskar inflationseffekterna. Sådana system skulle kunna möjliggöra att arbetstagarnas extra inkomster placeras i särskilda kapitalfonder som upprättas av företagen. Parlamentet efterlyser en diskussion om sätt att uppmuntra företagen att använda sådana metoder och även en diskussion om rättsliga ramar som reglerar arbetstagarnas gradvisa tillgång till dessa medel. Parlamentet uppmärksammar arbetsmarknadens parter på betydelsen av ett förnyat åtagande för ”skäliga löner” som garanterar minimilöner som ligger klart över adekvat inkomstnivå, så att människor kan bryta sig ur fattigdomen och gynnas av arbetet.
41. Europaparlamentet vidhåller att ett främjande av icke-diskriminering och lika möjligheter kräver både en sund rättslig grund och olika politiska instrument och att icke-diskriminering och jämställdhet måste integreras i alla delar av den förnyade sociala agendan.
42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka effekterna av kunskapsrörlighet på medellång och lång sikt, så att resultaten kan användas som en stabil grund för åtgärder för att dämpa de negativa effekterna.

Invandring

43. Europaparlamentet vill uppmärksamma den negativa effekt (potentiella kompetensflykt) som invandring kan få på utvecklingsprocessen i ursprungsländerna, bland annat på familjestrukturer, hälsa, utbildning och forskning, och påminner å andra sidan om finanskrisens effekt på värdländerna när det gäller obalans på arbetsmarknaderna.
44. Europaparlamentet understryker betydelsen av etisk rekrytering från tredjeländer, framför allt när det gäller hälso- och sjukvårdspersonal, och uppmanar de medlemsstater som ännu inte gjort det att utarbeta en kodex för internationell rekrytering.
45. Europaparlamentet betonar att invandringens långsiktiga effekter på den demografiska förändringen är osäker eftersom de beror på hur ombytliga migrationsflödena är samt på

- familjeåterförening och födelsetal.
46. Europaparlamentet anser att invandrare som är lagligt anställda kan bidra till en hållbar utveckling av socialförsäkringssystemen och även garantera sina egna pensioner och sociala rättigheter.
 47. Europaparlamentet betonar att en framgångsrik invandringspolitik som bygger på mänskliga rättigheter bör främja en konsekvent och effektiv strategi för integration av invandrare på grundval av lika möjligheter som bygger på en garanti för deras grundläggande rättigheter och en balans mellan rättigheter och skyldigheter.
 48. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag om att införa sanktioner mot arbetsgivare som anställer tredjelandsmedborgare utan uppehållstillstånd. Det är oerhört viktigt att motverka utnyttjandet av tredjelandsmedborgare utan uppehållstillstånd, samtidigt som man ska respektera utsatta personers rättigheter. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang kommissionen att främja möjligheterna att lagligen anställa tredjelandsmedborgare som har uppehållstillstånd.
 49. Europaparlamentet ser positivt på förslaget till direktiv om tillämpning av patienträttigheter vid gränsöverskridande hälso- och sjukvård (KOM(2008)0414). Parlamentet påpekar emellertid att direktivet inte i sin tur får leda till ökad diskriminering av EU-medborgare på grund av deras ekonomiska status.
 50. Europaparlamentet anser att EU:s institutioner och medlemsstater måste göra det till en prioritering att stärka genomförandet och kontrollen av befintliga arbetsmarknadslagar enligt nationell lagstiftning och gemenskapslagstiftningen samt enligt Internationella arbetsorganisationens konventioner.
 51. Europaparlamentet understryker behovet av att ytterligare skärpa lagarna mot diskriminering i hela EU. Parlamentet uppmanar kommissionen att stimulera utbytet av bästa praxis mellan medlemsstaterna för att främja en framgångsrik integration av invandrare. De sårbaraste grupperna i samhället, som ofta omfattar invandrare, drabbas oproportionerligt hårt, framför allt i ekonomiskt svåra tider.

EU på extern nivå

52. Europaparlamentet anser att EU skulle kunna ha en mer proaktiv roll i sina yttre förbindelser när det gäller att främja grundläggande sociala standarder och miljöstandarder. Parlamentet är övertygat om att ytterligare insatser behövs i fråga om mekanismer för förebyggande och övervakning av samt sanktioner mot överträdelser.
53. Europaparlamentet anser att EU skulle kunna göra mer för att påverka den internationella dagordningen för skäligt arbete samt aktivt främja uppfyllandet av ILO:s konventioner, mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, vilket skulle kunna bidra till att skapa världsfred och skydda EU:s intressen och värderingar.
54. Europaparlamentet betonar att utarbetandet av gemenskapens rättsliga ram, antingen genom primär- eller sekundärlagstiftning, inte på något sätt får strida mot internationella skyldigheter enligt ILO:s konventioner.

55. Europaparlamentet påpekar att EU bör sträva efter en globaliseringsprocess som i större utsträckning främjar social delaktighet och ekonomisk och miljömässig hållbarhet. Parlamentet konstaterar att företagens sätt att bedriva sin verksamhet inte bara får ekonomiska effekter, utan även stor social betydelse både inom EU och i tredjeländer, framför allt i utvecklingsländer. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att aktivt främja idén om företagens sociala ansvar, antingen genom att främja icke-bindande bestämmelser eller, om lämpligt, genom lagstiftningsförslag.

Strukturfonderna

56. Europaparlamentet föreslår att man ska förstärka strukturfondernas potential genom förenkling, flexibilitet och förbättrade förfaranden samt den sociala integrationsdimensionen för att hjälpa medlemsstaterna att optimera social- och sysselsättningspolitikens resultat. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och regionerna att göra sina parter helt delaktiga i enlighet med artikel 16 i den allmänna förordningen för strukturfonderna, och rekommenderar starkt att Europeiska socialfonden (ESF) görs tillgänglig för parterna, så att de kan bygga upp sin kapacitet.
57. Europaparlamentet betonar att den förnyade sociala agendan måste innebära ett tydligt åtagande om att EU:s struktur- och sammanhållningsfonder kommer att bidra till att uppnå målen i den sociala agendan. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att utnyttja ESF och de övriga strukturfonderna till att förbättra inte bara människors anställbarhet, utan även den sociala infrastrukturen.
58. Europaparlamentet konstaterar att strukturfonderna förblir det viktigaste finansieringsinstrumentet för att uppnå sociala mål. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja samverkan med andra program samt stöder enhetligheten mellan de fleråriga ramprogrammen, såsom Daphne, Progress, folkhälsoprogrammet och programmet ”Ett Europa för medborgarna”.
59. Europaparlamentet uppmanar till särskild uppmärksamhet vid de regioner som påverkas mest av globaliseringen samt de regioner i de nya medlemsstaterna som genomgår social konvergens.
60. Europaparlamentet anser att Progress-programmet skulle kunna bidra till en bättre bedömning av moderniseringen av europeiska sociala modeller genom utvärdering av pilotprojekt.
61. Europaparlamentet anser att nya problem växer fram till följd av den fria rörligheten för personer på den inre marknaden i vissa delar av EU, framför allt i de större städerna, när det gäller akut socialt stöd till personer som inte kan försörja sig själva, vilket ökar trycket på (ideella) privata och offentliga serviceinrättningar som tillhandahåller nödhjälp åt till exempel hemlösa eller marginaliserade befolkningsgrupper i vårt samhälle.

Ytterligare åtgärder

Social och civil dialog

62. Europaparlamentet betonar att medborgarnas flexibilitet och acceptans för förändring kan öka genom mer ömsesidigt förtroende som kan stärkas med hjälp av en effektivare och öppnare social dialog samt genom att man garanterar en effektivare deltagardemokrati när politiken utformas och genomförs.
63. Europaparlamentet anser att det är särskilt viktigt för den sociala dialogen att främja politiska åtgärder för hälsa och säkerhet på arbetsplatsen samt förbättringar av livskvaliteten på arbetsplatsen generellt. Parlamentet uppmanar kommissionen att inleda en diskussion kring hur de arbetstagare som inte har heltidsarbete (tillfälligt anställda, deltidsanställda, vistidsanställda) ska kunna inkluderas i den sociala dialogen.
64. Europaparlamentet begär att man ökar medvetenhet om resultaten av den sociala dialogen för att förbättra dess inverkan och främja dess utveckling, eftersom det råder dålig kännedom om och insyn i resultaten av förhandlingarna mellan arbetsmarknadens parter i EU.
65. Europaparlamentet anser att man bör fortsätta att uppmuntra samarbetskulturen som gradvis ersätter den konfliktkultur som har rått på arbetsmarknaden genom att främja den sociala dialogen.
66. Europaparlamentet anser att det civila samhällets organisationer, och personer som drabbats av fattigdom och socialt utanförskap, måste vara mer direkt engagerade i diskussionerna om den ekonomiska och sociala modellen, på jämlik basis.
67. Europaparlamentet anser att arbetsmarknadens parter bör anstränga sig för att arbeta med fleråriga planer med specifika datum och tidsfrister, med inriktning på en långsiktig hållbar strategi.
68. Europaparlamentet efterlyser en bred diskussion mellan europeiska intressenter, nationella myndigheter, arbetsgivare och arbetstagare och det civila samhället om den sociala agendan för perioden efter 2010.
69. Europaparlamentet konstaterar att företagen spelar en viktig roll i EU, inte bara ekonomiskt, utan även socialt. Parlamentet vill därför uppmärksamma främjandet av företagens sociala ansvar och behovet av att snarast göra framsteg i fråga om sysselsättning av hög kvalitet, bland annat när det gäller anständiga löner, för att stödja den sociala modellen och förhindra social dumpning.
70. Europaparlamentet förordar en effektiv dialog mellan sig och det civila samhället – en dialog som även behövs inom medlemsstaterna på nationell, regional och lokal nivå.
71. Europaparlamentet konstaterar att ett europeiskt år för volontärarbete skulle vara ett idealiskt tillfälle för EU att knyta an till det civila samhället. Parlamentet uppmanar kommissionen att inleda förberedelser för utropandet av 2011 till ett europeiskt år för volontärarbete genom att snarast lägga fram ett lagstiftningsförslag i det syftet.

72. Europaparlamentet anser att det civila samhället bör vara med redan från början av beslutsfattandet. Informationen bör vara tillgänglig för allmänheten, återkopplingen bör gå åt båda hållen och utrymmet för förändring bör tydliggöras för deltagarna.
73. Europaparlamentet betonar värdet och betydelsen av samrådsförfarandet som ett effektivt verktyg för att ge medborgarna mer att säga till om, genom att göra det möjligt för dem att direkt påverka den politiska processen på EU-nivå. Parlamentet uppmanar kommissionen att vidta ytterligare åtgärder för att öka kunskapen om framtida EU-samråd via medier och andra lämpliga forum på nationell, regional och lokal nivå.
74. Europaparlamentet anser att det finns ett trängande behov av att de europeiska institutionerna, arbetsmarknadens parter och det civila samhället i medlemsstaterna antar en ”social pakt” som omfattar sociala åtgärder med realistiska bindande mål och indikatorer.
75. Europaparlamentet konstaterar att delaktighet i samhällslivet börjar i barndomen och kräver ett främjande av och stöd till deltagarstrukturer och initiativ på lokal, regional och nationell nivå för barn och ungdomar.

EU-rätten

76. Europaparlamentet understryker behovet av att göra framsteg och färdigställa förordningen om samordning av de sociala trygghetssystemen, direktivet om överföring av pensionsrättigheter och förslaget till direktiv om tillämpning av principen om likabehandling oavsett religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning.
77. Europaparlamentet efterlyser en förbättring av EU:s lagstiftningsförfarande genom att man klargör varför det behövs åtgärder på EU-nivå, garanterar ett innehåll av hög kvalitet och tillhandahåller en kraftfull och oberoende konsekvensanalys av de sociala, miljömässiga och ekonomiska effekterna. Parlamentet efterlyser framför allt ett effektivt genomförande av 2003 års interinstitutionella avtal om bättre lagstiftning.
78. Europaparlamentet betonar att ett effektivt samarbete mellan medlemsstaterna och en effektiv kontroll av införlivandet av EU-lagstiftningen bör vara en prioritering.
79. Europaparlamentet anser att man för en bättre EU-lagstiftning aktivt bör sträva efter att engagera det civila samhället och ta upp medborgarnas oro och på så vis föra dem närmare EU.

Den öppna samordningsmetoden

80. Europaparlamentet anser att det bör finnas en bättre koppling mellan den ekonomiska politiken och socialpolitiken på EU-nivå, att målen i den ursprungliga Lissabonagendan bör förstärkas och att man bör se till att den ekonomiska politiken och sysselsättningspolitiken aktivt bidrar till att utrota fattigdom och socialt utanförskap. Parlamentet noterar att det i Lissabonfördraget fastställs att man bör ta hänsyn till mycket relevanta aspekter av socialpolitiken vid utformningen och genomförandet av EU:s politik.

81. Europaparlamentet understryker behovet av att anta en rättsligt bindande stadga om grundläggande sociala rättigheter.
82. Europaparlamentet anser att det bör finnas en bättre koppling mellan den ekonomiska politiken, miljöpolitiken och socialpolitiken på EU-nivå. Parlamentet noterar att det i Lissabonfördraget fastställs att man bör ta hänsyn till mycket relevanta aspekter av socialpolitiken vid utformningen och genomförandet av EU:s politik.
83. Europaparlamentet anser att Lissabonstrategin för perioden efter 2010 bör omfatta en förstärkning av den öppna samordningsmetoden och uppmanar kommissionen att fortsätta att uppmuntra medlemsstaterna att fastställa kvantifierade mål för fattigdomsbekämpning och social delaktighet, framför allt mål som stöds av nya mätbara och kvantitativa indikatorer.
84. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att ge det möjlighet till ett verkligt engagemang i Lissabonstrategin för perioden efter 2010.

o

o o

85. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt medlemsstaternas regeringar och parlament.

MOTIVERING

Mot bakgrund av den nuvarande finanskrisen är det mycket viktigt att socialpolitiken går hand i hand med den ekonomiska politiken och att man strävar efter en hållbar återhämtning av både EU:s folk och ekonomi.

Den förnyade sociala agendan bör inriktas på strategier som bidrar till detta och som enligt kommissionens analys inte har behandlats tillräckligt i tidigare sociala agendor.

Denna process bör grunda sig på en bred enighet och omfatta alla intresserade nyckelparter, nämligen organisationer inom det civila samhället, nationella myndigheter, kulturella, sociala och ekonomiska aktörer samt arbetsgivare och arbetstagare, samtidigt som man respekterar nationella seder och bruk.

För att dessa åtgärder ska bli effektiva bör de bygga på ett demokratiskt deltagande som genomförs lokalt och nära medborgarna. Därför är det viktigt med en mycket god förbindelse mellan centrala och lokala myndigheter och det civila samhället.

I dagens läge känner sig många i samhället osäkra och rädda och är ovilliga att acceptera förändring. För att öka EU-medborgarnas stöd för förändring skulle man kunna förbättra den sociala dialogen genom att öka insynen i beslut om till exempel social anpassning och ekonomisk omstrukturering på arbetsmarknaden.

Det är viktigt att betona att den sociala dialogen är en pågående process som sträcker sig bortom kortsiktighet och kollektiva förhandlingar.

De europeiska sociala modellerna står inför flera utmaningar, nämligen demografisk förändring och globalisering, som de inte kan skydda sig emot. Därför måste en långsiktig modernisering av dessa genomföras samtidigt som deras ursprungliga värderingar bevaras.

Finansieringen av pensionssystemet bör ses över så att den inte grundar sig på enbart det statliga systemet. Tillvägagångssättet bestående av tre åtgärder är ett välavvägt alternativ. Medborgarna bör därför få information om och rätt incitament till en ökad användning av alternativ till statsfinansierade pensioner. Dessa består bland annat av tjänstepensionssystem och system som bygger på eget sparande under arbetslivet.

Möjligheten att behålla människor på arbetsmarknaden på frivillig basis efter den lagstadgade pensionsåldern bör diskuteras av arbetsmarknadens parter. En flexibel pensionering på frivillig basis bör uppmuntras bland både arbetstagare och arbetsgivare.

Arbetsmarknadens parter skulle även kunna diskutera förmånsåtgärder för kvinnor som gör ett uppehåll i yrkeslivet för att ta hand om barn. Dessa åtgärder skulle kunna vara gynnsamma för både födelsetalen och kvinnors delaktighet på arbetsmarknaden. Kreditår skulle kunna tas med i beräkningen av dessa kvinnors bidrag till pensionen eller så skulle man kunna minska det antal år som behövs för att få full pension. Dessa förmånsåtgärder skulle också med fördel kunna vara beroende av antalet barn.

När det gäller globaliseringens utmaningar bör EU sträva efter innovativa och flexibla lösningar i detta sammanhang där tillväxtmakter som Brasilien, Ryssland, Indien och Kina spelar en viktig roll.

EU-medel får inte ses som en patentlösning, men de kan hjälpa vid akutsituationer, särskilt i regioner som har drabbats mer negativt av globaliseringen. Därför bör det finnas utrymme för en flexibel användning av dessa medel.

Yrkesmässig rörlighet inom EU bör främjas med målsättningen att utnyttja den europeiska arbetsmarknadens möjligheter fullt ut. I detta hänseende bör behovet av lämpliga språkfärdigheter ges särskild uppmärksamhet. Nämnvärt är att rörligheten för personer inom EU fortfarande är mycket låg och har varit oförändrad under lång tid.

Det finns vissa områden där det behövs bättre kontroll av att den befintliga EU-lagstiftningen genomförs och om nödvändigt bättre lagstiftning. Den öppna samordningsmetoden bör förbättras och fördjupas som ett viktigt komplement till EU-lagstiftningen.

Den öppna samordningsmetoden skulle kunna ha en mer lokal inriktning och ett bredare deltagande. Man skulle kunna använda den för att utvärdera framsteg mot mål och indikatorer i den ”sociala pakt” som nämns i detta betänkande och bedöma om dessa kan anpassas eller nya kan införas.

Sammanfattningsvis bör socialpolitiken inte vara ett lappverk av lösa åtgärder och idéer, utan det bör finnas bättre förbindelser mellan den ekonomiska politiken, sysselsättnings-, miljö- och socialpolitiken.

Slutligen måste vi ha klart för oss att det behövs en bättre samordning mellan den monetära politiken, som bestäms av EU, och den ekonomiska politik som bestäms av medlemsstaterna enligt subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna. En bättre koppling mellan dessa politikområden skulle kunna bidra till att främja tillväxten och sysselsättningen.

25.3.2009

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR EKONOMI OCH VALUTAFRÅGOR

till utskottet för sysselsättning och sociala frågor

över en förnyad social agenda
(2008/2330(INI))

Föredragande: Eoin Ryan

FÖRSLAG

Utskottet för ekonomi och valutafrågor uppmanar utskottet för sysselsättning och sociala frågor att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet betonar återigen hur viktiga små och medelstora företag är för att skapa en stadig grund för hållbar ekonomisk tillväxt och social utveckling och för att öka levnadsstandarden och stärka samhällsstrukturen genom att stimulera privat ägande och entreprenörskap, skapa sysselsättning, diversifiera ekonomin och bidra till regional utveckling. Därför välkomnas också kommissionens initiativ att minska byråkratin inom företagssektorn, men med tanke på att den stora majoriteten av företag i EU har mindre än 10 anställda behöver mycket mer göras i detta avseende.
2. Europaparlamentet beklagar att kommissionen, trots att finanskrisen har visat vikten av offentliga åtgärder för att upprätthålla den ekonomiska aktiviteten och förstärka den sociala sammanhållningen, inte har säkrat framtiden för de offentliga tjänsterna i EU och den betydande roll som dessa spelar genom att föreslå ett ramdirektiv om tjänster av allmänt intresse.
3. Europaparlamentet kommer att fästa särskild uppmärksamhet vid kommissionens rapport om den åldrande befolkningens inverkan på de offentliga utgifterna och dess meddelande om de offentliga finansernas hållbarhet på lång sikt som ska utarbetas under 2009. Parlamentet kommer i detta sammanhang att se till att förslagen om modernisering av pensionssystemen inte innebär en minskning av resurserna för pensionärer. Parlamentet kommer även att fästa särskild uppmärksamhet vid pensioner för icke-typiska arbetstagare.
4. Europaparlamentet välkomnar den vikt som fästs vid Internationella arbetsorganisationens

konventioner, som bör ses som miniminormer för anständigt arbete, och betonar vikten av att på nytt göra det lönsamt att arbeta, både inom EU och i förhållande till tredjeländer.

5. Mikrokrediter kan spela en viktig roll för att främja social integration och ekonomiska möjligheter. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att skapa mer information om möjligheterna till att få mikrokrediter och att förbättra tillgången till denna information, som också aktivt bör riktas till de samhällsgrupper som skulle kunna gynnas mest och ha störst behov av mikrokrediter.
6. Europaparlamentet anser att kommissionen och medlemsstaterna bör intensifiera sina insatser för att förbättra den digitala kompetensen och ingångarna till informationssamhället. Särskilt uppmärksamhet måste fästas vid att ta itu med den digitala klyftan genom att ta upp frågorna om tillgång till informationsteknik och utbildning för äldre personer, personer med funktionshinder och personer som bor på landsbygd och i perifera regioner.
7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja medborgarnas delaktighet i ekonomin och sådan utbildning och att se till att alla medborgare har tillgång till grundläggande banktjänster.
8. Europaparlamentet välkomnar att Europeiska fonden för justering av globaliseringseffekter inrättades 2007. Denna fonds potential bör utnyttjas i högre grad genom att förfarandena i fråga förenklas.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	23.3.2009
Slutomröstning: resultat	+ : 17 - : 0 0 : 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Mariela Velichkova Baeva, Zsolt László Becsey, Pervenche Berès, Slavi Binev, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Elisa Ferreira, Jean-Paul Gauzès, Sophia in 't Veld, Wolf Klinz, Gay Mitchell, Eoin Ryan, Antolín Sánchez Presedo, Peter Skinner, Margarita Starkevičiūtė, Ieke van den Burg
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Eva-Riitta Siitonen

17.3.2009

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR MILJÖ, FOLKHÄLSA OCH LIVSMEDELSSÄKERHET

till utskottet för sysselsättning och sociala frågor

över en förnyad social agenda
(2008/2330(INI))

Föredragande: Anne Ferreira

FÖRSLAG

Utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet uppmanar utskottet för sysselsättning och sociala frågor att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

- A. Allt fler EU-medborgare drabbas av fattigdom, otrygghet och försämrade levnadsförhållanden, och de sociala och hälsomässiga skillnaderna ökar.
 - B. EU har en åldrande befolkning, och allt fler människor drabbas av allvarliga fysiska och psykiska sjukdomar. Det finns även ett samband mellan den åldrande befolkningen och förekomsten av funktionsnedsättningar.
 - C. Effekterna av dåliga sociala och miljömässiga förhållanden märks i form av allvarliga sjukdomar, och antalet miljö- och kostrelaterade cancerfall ökar stadigt.
 - D. Den omfattande finanskrisen och den allvarliga ekonomiska och sociala krisen kan komma att läggas till miljö- och klimatproblemen.
1. Europaparlamentet ser positivt på framläggandet av en förnyad social agenda och EU:s erkännande av ojämlikheterna i den nuvarande agendan.
 2. Europaparlamentet förväntar sig att kommissionen ser till att miljö- och hälsofrågor snarast inbegrips i all EU-politik för att säkra en hög hälso- och miljöskyddsnivå i enlighet med EG-fördragets föreskrifter.
 3. Europaparlamentet delar kommissionens vilja att utöka den sociala agendan till nya områden men beklagar att miljö alltför ofta beaktas endast i fråga om klimatförändringar. Parlamentet välkomnar kommissionens förnyade uttalanden till förmån för en hållbar och

koldioxidsnål ekonomi. Dessvärre innehåller kommissionsförslaget inga konkreta åtgärder för att ta itu med miljö- och klimatkrisens sociala och hälsomässiga konsekvenser.

4. Europaparlamentet upprepar behovet av att integrera Lissabonstrategin, strategin för hållbar utveckling och kampen mot klimatförändringarna i all EU-politik. Parlamentet beklagar EU:s brist på reella och konkreta åtaganden i förslaget om en förnyad social agenda och i planen för att miljöanpassa den europeiska ekonomin och skapa ”gröna” arbetstillfällen.
5. Europaparlamentet anser att EU snarast måste förse sig med en ambitiös miljöagenda med förslag om en översyn av miljölagstiftningen för att åstadkomma en miljö- och hälsovänligare ekonomi. Denna miljöagenda måste stämmas av och samordnas med EU:s sociala agenda.
6. Europaparlamentet beklagar diskrepansen mellan målet om ett längre hälsosamt liv och de föreslagna åtgärderna. Parlamentet beklagar även att ingen hänvisning görs till de olika europeiska handlingsplanerna och programmen för miljö och hälso- och sjukvård 2004-2010 och för hälsa i arbetet, och uppmanar kommissionen att arbeta in de ståndpunkter som parlamentet har antagit på området.
7. Europaparlamentet understryker att hälsan och hälsovårdssystemen i medlemsstaterna tillhör allmänintresset och att medlemsstaternas hälsovårdssystem har stor del i den höga nivån på det sociala skyddet i Europa och bidrar till social sammanhållning, social rättvisa och hållbar utveckling. Parlamentet erinrar om medlemsstaternas behörighet att organisera, tillhandahålla och finansiera sina sociala trygghetssystem och om varje medborgares rätt till omfattande och effektiva närvårdstjänster och närtjänster av hög kvalitet som är tillgängliga för alla. Parlamentet noterar förslaget till direktiv om tillämpning av patienträttigheter vid gränsöverskridande hälso- och sjukvård men framhåller att det förslaget till direktiv inte kan avhjälpa de medicinska bristerna och problemen med hälso- och sjukvårdens tillgänglighet i vissa medlemsstater.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	16.3.2009
Slutomröstning: resultat	+: 34 -: 0 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Adamos Adamou, Georgs Andrejevs, Pilar Ayuso, Johannes Blokland, John Bowis, Frieda Brepoels, Martin Callanan, Dorette Corbey, Chris Davies, Mojca Drčar Murko, Jill Evans, Anne Ferreira, Karl-Heinz Florenz, Elisabetta Gardini, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Gyula Hegyi, Marie Anne Isler Béguin, Holger Krahmer, Linda McAvan, Péter Olajos, Miroslav Ouzký, Dagmar Roth-Behrendt, Guido Sacconi, Carl Schlyter, Richard Seeber, María Sornosa Martínez, Thomas Ulmer, Anja Weisgerber, Glenis Willmott
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Jutta Haug, Caroline Lucas, Alojz Peterle, Renate Sommer

5.3.2009

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR KULTUR OCH UTBILDNING

till utskottet för sysselsättning och sociala frågor

över den förnyade sociala agendan
(2008/2330(INI))

Föredragande: Cornelis Visser

FÖRSLAG

Utskottet för kultur och utbildning uppmanar utskottet för sysselsättning och sociala frågor att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet understryker vuxenutbildningens betydelse och uppmuntrar till en mer omfattande dialog mellan näringslivet, utbildningsinstitut samt fackliga och ideella organisationer för att fastställa och ange vilken kompetens som kommer att behövas i framtiden så att vuxenutbildningen kan tillmötesgå efterfrågan på denna nya kompetens. Utbildningens innehåll måste motsvara arbetslivets och det praktiska livets krav.
2. Europaparlamentet framhåller att samarbetet mellan universitet och näringslivet måste främjas eftersom det är viktigt att dessa parter samarbetar och att de stöttar varandra till gagn för deras egna organisationer, personalen och studenterna. Det bör slås en bro mellan universitetsutbildningar och näringslivet och näringslivet bör ha möjlighet att komplettera studieprogram, erbjuda praktikplatser, anordna öppet hus-dagar för studenter osv.
3. Europaparlamentet påpekar att för att kunna förena familjeliv, arbetsliv och livslångt lärande krävs att den offentliga och privata barnomsorgen samt de sociala och hälsovårdsmässiga resurserna för omhändertagande av anhöriga utökas. I samverkan med arbetsgivarna bör det skapas flexibla arbetsvillkor så att föräldrar får möjlighet att fortsätta med livslångt lärande medan de arbetar och kunna förena privatliv och arbetsliv.
4. Europaparlamentet upprepar betydelsen av informations- och kommunikationsteknik i strategin för livslångt lärande (distansundervisning t.ex.) och ökat stöd till språkstudier enligt tre linjer: utveckling av "1+2"-språkprincipen, särskilda språkprogram för invandrare för att öka deras anställbarhet och sociala integration och slutligen policyn att man i gränsområden ska lära sig grannländernas språk eftersom detta ökar möjligheterna

till sysselsättning.

5. Europaparlamentet betonar att det är viktigt att ha med kurser i informations- och kommunikationsteknik på alla utbildningsnivåer och i alla utbildningar eftersom detta bidrar till möjligheterna till anställning och till framväxten av ett modernt kunskapsbaserat samhälle.
6. Europaparlamentet påpekar att idrott är ett fantastiskt medel för social integration som bidrar till utvecklingen av värden som rent spel, solidaritet, respekt för regler och laganda. Idrotten spelar en viktig roll med avseende på hälsa, utbildning och kulturella värderingar tack vare ideellt arbetande föreningar.
7. Europaparlamentet menar att det behövs en uppdatering av den förnyade sociala agendan med tanke på de snabba förändringarna i världsekonomin, eftersom dessa har stor inverkan på ungdomars möjligheter till sysselsättning och utbildning, kräver större flexibilitet utan anställningstrygghet och ökar otryggheten i arbetslivet, vilket hotar jämvikten i det sociala Europa.
8. Europaparlamentet framhåller att kultur och kulturverksamhet är viktigt för social integrering och för att främja personlig utveckling och positiva samhällskrafter och för att få fram talanger.
9. Europaparlamentet anser att arbetslösa snarast möjligt behöver motiveras och uppmuntras att delta i arbetsmarknadsutbildningar inom bristyrken.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	5.3.2009
Slutomröstning: resultat	+: 23 -: 0 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Maria Badia i Cutchet, Katerina Batzeli, Ivo Belet, Marie-Hélène Descamps, Daniel Petru Funeriu, Milan Gaľa, Claire Gibault, Vasco Graça Moura, Luis Herrero-Tejedor, Ruth Hieronymi, Mikel Irujo Amezaga, Adrian Manole, Manolis Mavrommatis, Zdzisław Zbigniew Podkański, Pál Schmitt, Hannu Takkula, Helga Trüpel, Henri Weber
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Gyula Hegyi, Ewa Tomaszewska, Cornelis Visser
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 178.2)	Wolfgang Bulfon, Andres Tarand

13.2.2009

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR KVINNORS RÄTTIGHETER OCH JÄMSTÄLLDHET MELLAN KVINNOR OCH MÄN

till utskottet för sysselsättning och sociala frågor

över en förnyad social agenda
(2008/2330(INI))

Föredragande: Marie Panayotopoulos-Cassiotou

FÖRSLAG

Utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män uppmanar utskottet för sysselsättning och sociala frågor att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

- med beaktande av sin resolution av den 13 oktober 2005 om kvinnor och fattigdom i Europeiska unionen¹,
- med beaktande av sin resolution av den ... februari 2009 om icke-diskriminering grundad på kön och solidaritet mellan generationer², och av följande skäl:
 - A. I artikel 2 i EG-fördraget fastställs det att solidaritet och jämställdhet mellan kvinnor och män tillhör EU:s grundläggande värderingar. Det är upp till kommissionen och medlemsstaterna att se till att kvinnors rättigheter respekteras och att göra det lättare för alla människor i samhället att delta i det ekonomiska och sociala livet.
 - B. Fattigdom innebär en kränkning av de mänskliga rättigheterna, och bekämpningen av den måste prioriteras. Särskilt kvinnornas situation bör uppmärksammas, eftersom de löper större risk att hamna i fattigdom än män på grund av sitt ekonomiska beroende (många kvinnor arbetar utan lön i hemmet), den ihållande löneklyftan mellan kvinnor och män på arbetsmarknaden samt det faktum att en stor majoritet av ensamstående föräldrar och äldre är kvinnor.
 - C. Att investera i jämställdhet mellan kvinnor och män innebär att arbeta för att hjälpa

¹ EUT C 233 E, 28.9.2006, s. 130.

² Antagna texter från detta datum, P6_TA(2009)....

fattiga kvinnor ur fattigdom och därigenom minska risken för att fattigdomen överförs till kommande generationer.

- D. Viktiga områden som rörlighet för arbetstagare, kunskapens rörlighet och rörligheten inom hälso- och sjukvård påverkar mäns respektive kvinnors liv olika.
1. Europaparlamentet noterar kommissionens presentation av den förnyade sociala agendan, som gör att utvecklingen kan gå ett steg längre och som möjliggör ett mer målinriktat och integrerat tillvägagångssätt inom socialpolitiken genom att mobilisera områdena sysselsättning, lika möjligheter, utbildning, hälsa och informationssamhället. Parlamentet hoppas att detta kommer att bidra till ökad jämställdhet, fler och bättre arbeten samt insatser för att ta itu med fattigdom, diskriminering och socialt utanförskap.
 2. Europaparlamentet beklagar djupt att kvinnor inte finns med bland kommissionens prioriteringar i den förnyade sociala agendan och uppmanar kommissionen att integrera kvinnors rättigheter i alla nyckelåtgärder, så att tydlig hänsyn tas till hur åtgärderna påverkar kvinnor och så att man förhindrar att de blir 2000-talets nya exploaterade samhällsklass.
 3. Europaparlamentet påminner om ökningen av fattigdom, otrygga anställningsformer och ojämlikhet, och uppmanar medlemsstaterna att anta strategier för en återhämtning av löne- och pensionsutvecklingen, vilket kommer att bidra till en rättvisare välståndsfördelning, en förbättrad levnadsstandard för arbetstagare och pensionstagare – framför allt kvinnor – och en återhämtning av ekonomin.
 4. Europaparlamentet beklagar särskilt att paketet inte innehåller en översyn av direktivet om lika lön och ett system för könsneutrala utvärderingar av arbete, för att minska löneklyftorna mellan kvinnor och män både inom och mellan ekonomiska sektorer, samt särskilda åtgärder för att förena arbetsliv och privatliv.
 5. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att harmonisera sin jämställdhetslagstiftning före 2010, att integrera jämställdhet mellan kvinnor och män i alla politikområden i enlighet med artikel 3.2 i EG-fördraget och att se till att direktiv 2002/73/EG om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor införlivas och genomförs fullständigt.
 6. Europaparlamentet betonar, mot bakgrund av de nya demografiska utmaningarna, att den bästa lösningen för att motverka de negativa tendenserna är att ta itu med situationen för de kvinnor som lever i fattigdom med ojämlik och otillräcklig tillgång till mat, bostäder, utbildning och löner, och som inte har möjlighet att förena arbetsliv och privatliv.
 7. Europaparlamentet ber kommissionen att genomföra undersökningar över hur de olika typerna av rörlighet påverkar kvinnor på medellång och lång sikt och att föreslå åtgärder för att mildra rörlighetens negativa effekter.
 8. Europaparlamentet anser att EU:s intressen och värderingar, däribland jämställdhet, måste bidra till att påverka beslut som fattas på internationell nivå inom ramen för agendan för anständigt arbete, tillämpningen av de grundläggande rättigheterna och

internationella konventioner, särskilt dem som handlar om kvinnors arbete, mödrar och barn samt utbildning.

9. Europaparlamentet bekräftar på nytt att det avvisar förslaget till arbetstidsdirektiv och begär att detta förslag dras tillbaka. Parlamentet efterlyser dessutom ett starkt åtagande från rådet om att förkorta arbetstiden utan att sänka lönerna, och uppmanar medlemsstaterna att samordna sina insatser för att gradvis förkorta arbetstiden så att det kortsiktiga målet om en 35-timmars arbetsvecka kan uppnås. Parlamentet anser att en förkortning av arbetstiden utan sänkta löner bör ses som ett nytt sätt att skapa sysselsättning – särskilt för kvinnor – och stimulera ekonomin.
10. Europaparlamentet anser att flexibilitet och trygghet måste användas som ett stöd för socialt utsatta grupper, särskilt kvinnor och äldre, som löper större risk att drabbas av extrem fattigdom, vilket framgått av kommissionens undersökningar. Därför måste ett balanserat tillvägagångssätt antas som dels tillvaratar kvinnliga arbetstagares och kvinnliga pensionstagares intressen, dels beaktar kvinnors potential och aktiva bidrag till att främja ekonomisk tillväxt.
11. Europaparlamentet understryker behovet av att skapa nya incitament för att förbättra kvinnors möjlighet att förena arbetsliv och familjeliv genom att förse dem med en fullständig uppsättning sociala tjänster.
12. Europaparlamentet betonar att man inte kan ta itu med krisen och dess konsekvenser utan att förbättra välfärden. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att stärka statens sociala uppdrag och socialförsäkringssystemen, att öka de offentliga investeringarna i infrastruktur – särskilt för förskolor och äldreboenden –, att utveckla en bostadspolitik som garanterar alla människor rätten till en bostad, att värna om och utveckla den offentliga hälso- och sjukvården samt att förbättra det offentliga skolsystemet.
13. Europaparlamentet anser det som en förutsättning för en ny modell för social rättvisa och ekonomiskt oberoende att vissa kvinnodominerade yrken upphör att vara låglöneyrken.
14. Europaparlamentet understryker vikten av utbildning i socialpolitiken och betonar behovet av att ungdomar får en god utbildning så att man kan få bukt med fenomenet att ungdomar lämnar skolan i förtid. Parlamentet betonar även det brådskande behovet av att bekämpa segregering i skolorna i EU. Dessutom bör ungdomar, särskilt flickor och unga kvinnor, informeras om de utbildningsmöjligheter som finns tillgängliga för dem. Parlamentet uppmanar kommissionen att gå ett steg längre på området livslångt lärande genom att vidta åtgärder för att främja jämställdhet, som att erbjuda nya färdigheter (till exempel när det gäller användning av ny teknik) så att kvinnor kan återintegreras på arbetsmarknaden.
15. Europaparlamentet efterlyser en ökad dialog med arbetsmarknadens parter, som leder till förbättrad föräldraledighet, och välkomnar kommissionens nya förslag om mammaledighet och egenföretagares rättigheter. Parlamentet understryker att det är viktigt att se till att kvinnor återintegreras på arbetsmarknaden och uppmanar därför kommissionen att effektivt verka för detta.
16. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är för kvinnor att delta på arbetsmarknaden, både

som arbetsgivare och arbetstagare, så att EU:s mål inom sysselsättning och sociala frågor, i synnerhet social delaktighet, men även tillväxt och välbefinnande, kan uppnås. Parlamentet betonar att kvinnor bör ges möjlighet att utveckla de kvalifikationer som de förvärvat och utnyttja sin utbildning, men understryker även att kvinnor måste ges alternativ som gör det lättare för dem att organisera sitt familjeliv och privatliv.

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att aktivt uppmuntra kvinnligt företagande för att göra det möjligt för kvinnor att bättre förena familjeliv och arbetsliv. Parlamentet uppmanar även kommissionen att se till att den föreslagna lagstiftningen är flexibel för att undvika eventuella administrativa eller ekonomiska bördor som kan begränsa kvinnors initiativtagande inom företagande.
18. Europaparlamentet anser att ett arbete i sig inte ger tillräckligt skydd mot extrem fattigdom. Det är fler kvinnor än män som arbetar för lägre löner, framför allt på grund av yrkessegregationen, och socialförsäkringen i sig skyddar ofta inte heller mot extrem fattigdom.
19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att kombinera den förnyade sociala agendan med andra initiativ, såsom den europeiska jämställdhetspakten, den europeiska pakten för ungdomsfrågor och den europeiska alliansen för familjen, för att missgynnade sociala grupper ska få bättre tillgång till sociala förmåner.
20. Europaparlamentet understryker att extrem fattigdom och det sociala utanförskap som den leder till inte längre enbart kan beskrivas i siffror, i ekonomiska termer, utan att de även måste beskrivas i termer av mänskliga och medborgerliga rättigheter. Parlamentet erkänner att principen om fri rörlighet för kapital och varor inte i sig kan leda till en utrotning av fattigdom eller kronisk fattigdom (framför allt när den är bestående). Extrem fattigdom är ett berövande av möjligheter, som hindrar en verklig delaktighet i samhällslivet, genom att de som drabbas blir likgiltiga inför sin omgivning.
21. Europaparlamentet kräver att ett nära samarbete med de fattigaste kvinnorna och familjerna ska förstärkas på samtliga beslutsnivåer, så att man med hjälp av deras erfarenheter kan hitta åtgärder och medel för att effektivt bekämpa den kroniska fattigdomen och det sociala utanförskap som den leder till. För att möjliggöra detta samarbete begär parlamentet att alla berörda institutioner anpassar den öppna samordningsmetoden och den förnyade sociala agendans operativa ram till behoven hos kvinnor som befinner sig i svår fattigdom.
22. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vid genomförandet av den förnyade sociala agendan vidta ytterligare stödåtgärder för att särskilt hjälpa mödrar som arbetar och är ensamstående eller tillhör en storfamilj att hitta arbetsformer med flexibla arbetstider så att de kan fullgöra sina åtaganden i familjen.
23. Europaparlamentet lovordar de fattigaste kvinnorna för deras dagliga kamp mot fattigdomen och välkomnar det ideella engagemanget från medborgare som hjälper och stöder dem som ett viktigt bidrag till genomförandet av den förnyade sociala agendan. Parlamentet välkomnar engagemanget från internationella frivilligorganisationer, som

Caritas internationalis och ATD Quart Monde, och deras långsiktiga engagemang för de mest utsatta i befolkningen, och från europeiska nätverk av frivilligorganisationer i den sociala sektorn.

24. Europaparlamentet uppmanar de institutioner, på samtliga beslutsnivåer, som ansvarar för genomförandet av den förnyade sociala agendan att anta samma definition av fattigdom som parlamentet i sina resolutioner om respekt för de grundläggande rättigheterna i EU, nämligen att otrygghet är avsaknad av en eller flera tryggheter, bland annat sysselsättning, som gör att personer och familjer kan ta eget ansvar för yrkesliv, familj och socialt liv och utöva sina grundläggande rättigheter. Den otrygghet som blir följderna kan vara mer eller mindre omfattande, få mer eller mindre allvarliga och bestående konsekvenser. Den leder till djup fattigdom när den påverkar flera områden av livet, när den blir bestående och när den minskar chanserna för människor att på egen hand återuppta ansvar och återvinna sina rättigheter.
25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att kombinera den förnyade sociala agendan med andra initiativ som den europeiska jämställdhetspakten, den europeiska pakten för ungdomsfrågor och den europeiska alliansen för familjen, för att missgynnade sociala grupper ska få bättre tillgång till sociala förmåner.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	10.2.2009
Slutomröstning: resultat	+: 18 -: 0 0: 5
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Edit Bauer, Hiltrud Breyer, Ilda Figueiredo, Věra Flasarová, Lissy Gröner, Urszula Krupa, Pia Elda Locatelli, Astrid Lulling, Doris Pack, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Zita Pleštinská, Anni Podimata, Christa Prets, Teresa Riera Madurell, Eva-Riitta Siitonen, Eva-Britt Svensson, Britta Thomsen, Anna Záborská
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Gabriela Crețu, Ana Maria Gomes, Donata Gottardi, Elisabeth Jeggle, Maria Petre

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	31.3.2009
Slutomröstning: resultat	+ : 38 - : 2 0 : 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Jan Andersson, Edit Bauer, Iles Braghetto, Philip Bushill-Matthews, Alejandro Cercas, Derek Roland Clark, Jean Louis Cottigny, Jan Cremers, Proinsias De Rossa, Harald Ettl, Richard Falbr, Joel Hasse Ferreira, Roger Helmer, Stephen Hughes, Ona Juknevičienė, Jean Lambert, Bernard Lehideux, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Juan Andrés Naranjo Escobar, Csaba Óry, Siiri Oviir, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Elisabeth Schroedter, José Albino Silva Peneda, Jean Spautz, Gabriele Stauner, Ewa Tomaszewska, Anne Van Lancker
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Jean Marie Beaupuy, Gabriela Crețu, Donata Gottardi, Richard Howitt, Rumiana Jeleva, Magda Kósáné Kovács, Jamila Madeira, Adrian Manole, Csaba Sógor
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 178.2)	Jean-Pierre Audy, Vasilica Viorica Dăncilă